

TABELA 4.1.21 Wartość eksportu w latach 1990–1994

Wartość eksportu w mld PLZ/młn USD FOB	1990	1991	1992	1993	1994
ELEKTRIM, ogółem					
– mld PLZ	6 418,6	6 002,1	6 665,3	7 141,4	6 900,2
– młn USD	675,6	567,2	490,6	398,5	
w tym Biuro Kabli					
– mld PLZ	1 424,4	1 553,4	1 541,2	1 838,4	1 723,8
– młn USD	150,8	146,8	112,9	102,5	
– udział, %	22,2	25,9	23,1	25,8	25,0

Na ciągły spadek wartości eksportu największy wpływ miały dwa czynniki, recesja w krajach zachodnich oraz spadek cen światowych podstawowych surowców do produkcji wyrobów kablowych tj. miedzi i aluminium. Pogorszyły się też warunki działania na rynku wschodnim (WNP), na który to rynek ELEKTRIM wznowił eksport kabli i przewodów w 1992 roku podobnie jak na rynek libijski.

Stale był poszerzany asortyment eksportowanych kabli i przewodów o szeregu kabli specjalistycznych, o wyższej wartości dodanej (wyższym stopniu przetworzenia), takich jak kable górnicze i okrętowe oraz kable elektroenergetyczne średnich napięć. Sprzyjało temu uzyskiwanie przez kablownię atestów na swoje wyroby, potwierdzających zgodność ich z normami technicznymi i bezpieczeństwa w różnych krajach.

Tabela 4.1.22 Wartość importu w latach 1990–1994

Wartość importu w mld PLZ/młn USD CIF	1990	1991	1992	1993	1994
ELEKTRIM, ogółem					
– mld PLZ	1 893,6	2 619,1	4 560,5	4 763,8	3 495,5
– młn USD	199,3	247,5	335,8	272,7	
w tym Biuro Kabli					
– mld PLZ	507,6	834,1	604,1	401,8	382,7
– młn USD	53,4	78,9	46,8	22,6	
– udział, %	26,8	31,8	13,2	8,4	11,0

W ramach tych kwot, Biuro Kabli zrealizowało dla Bydgoskiej Fabryki Kabli w 1992 roku import linii do produkcji kabli w gumie oraz w 1994 roku linii do produkcji nowoczesnych kabli telefonicznych.

W obrotach handlowych ELEKTRIMU z zagranicą istotną rolę spełniają przedstawicielstwa i biura handlowe w 12 krajach świata, udziały w 20 spół-

TABELA 4.1.23 Struktura geograficzna obrotów Biura Kabli z zagranicą

(w mld PLZ)	1991	1992	1993
Eksport			
– Niemcy	867,2	740,3	852,9
– Linia	–	35,6	304,0
– Wielka Brytania	169,0	148,9	164,0
– Rosja	–	56,1	102,0
– Cypr	104,2	109,2	79,6
– pozostałe kraje	413,0	451,2	335,9
Razem	1 553,4	1 541,3	1 838,4
Import			
– Wielka Brytania	216,8	311,2	75,1
– Francja	233,5	93,5	68,1
– Niemcy	67,7	5,5	53,0
– Chorwacja	–	52,3	40,9
– pozostałe kraje	316,1	141,6	164,7
Razem	834,6	604,1	401,8

kach w 13 krajach oraz zagraniczna sieć 129 agentów handlowych w 65 krajach na pięciu kontynentach (z wyjątkiem Australii).

Wyraźnie widać dominującą rolę rynku niemieckiego. Głównym odbiorcą na tym rynku i głównym odbiorcą Biura 5 była firma Klaus Faber GmbH. Jej udział w eksporcie Biura Kabli wyniósł w 1983 roku około 40%. Utrzymanie się na rynku niemieckim kabli i przewodów, podobnie jak na rynku brytyjskim, w sytuacji ówczesnej recesji gospodarki światowej, było niewątpliwym sukcesem ELEKTRIMU. Powrót na rynki rosyjski i libijski stanowi element strategii Biura Kabli – po latach wstrzymania kontaktów handlowych z tymi krajami.

ELEKTRIM zmuszony był zreorientować kierunki ekspansji eksportowej z byłych krajów RWPG na kraje zachodnie. Jak widać z powodzeniem, jeśli zważyć trwającą tam na początku lat dziewięćdziesiątych recesję.

Grupa kapitałowa ELEKTRIM S.A w końcu 1997 roku miała pod kontrolą około 100 przedsiębiorstw, w tym trzy duże fabryki kabli: Bydgoską Fabrykę Kabli S.A, Fabrykę Kabli Załom S.A. Fabrykę Kabli Ożarów S.A. (od stycznia 1998 roku).

Według danych BOSS Gospodarka Nr 5 z 7 lutego 1998 roku ELEKTRIM posiadał następujące udziały w kapitale akcyjnym kablowni:

- Bydgoska Fabryka Kabli S.A – 53,2%,
- Fabryka Kabli Załom – 78,8%,
- Fabryka Kabli Ożarów – 56,9%.

W latach 1994–1997 ELEKTRIM posiadał ponad 40% akcji Krakowskiej Fabryki Kabli S.A, których wyzbył się na rzecz KGHM w Lubinie, w drodze wymiany udziałów KGHM w FK Załom i Bydgoskiej Fabryce Kabli.

17 lutego 1999 roku działania ELEKTRIM doprowadziły do konsolidacji w holdingu ELEKTRIM Kable S. A. trzech kablowni: Bydgoskiej Fabryki Kabli, Fabryki Kabli Ożarów i Fabryki Kabli Załom.

Pierwszym prezesem Holdingu ELEKTRIM Kable S.A. był Jan Wieluński, następnie Wojciech Opalko i Toumo Hatakka. Od 22.10.2001 r. obowiązki prezesa spółki pełnił Jan Kurbiel.

Holding ELEKTRIM Kable S. A. został największym producentem kabli w Polsce i pokrywał zapotrzebowanie ok. 50% rynku krajowego. Dawało mu to 9 miejsce pod względem sprzedaży w Europie. Jednak z powodów obiektywnych (m.in. przerost zatrudnienia) efektywność finansowa holdingu znacząco odbiegała od renomowanych firm kablowych na świecie. Dlatego też wprowadzono program, którego podstawowym celem miała być poprawa konkurencyjności poprzez radykalną redukcję kosztów i poprawę rentowności. Jednym z kluczowych założeń programu miała być specjalizacja produkcji w holdingu.

Dla obniżki kosztów zatrudnienia przystąpiono w holdingu do redukcji stanu zatrudnienia drogą dobrowolnych odejść za odszkodowaniem. W latach 1999–2000 roku odeszło w ten sposób około 1000 pracowników tj. około 25% ilości zatrudnionych. Oprócz redukcji zatrudnienia wydzielono ze struktur fabryk służby pomocnicze takie jak: działy mechaniczne, narzędziowe, elektryczne, budowlane, socjalne, porządkowe, ochronę fabryk itp. Miało to na celu doprowadzenie kosztów usług do poziomu rzeczywistych kosztów za te usługi obowiązującego na rynku.

Ze względu na zmianę strategii ELEKTRIMU S.A. polegającej na znaczących inwestycjach w branży telekomunikacyjnej (telefonii komórkowej i koncesje na operatorstwo w telefonii stacjonarnej), inwestowanie w spółkę ELEKTRIM Kable S.A. nie miało znamion priorytetu. Pojawiły się problemy finansowe, które zmusiły ELEKTRIM S.A. do sprzedaży ELEKTRIMU Kable S.A. Najlepszą cenę rynkową nabycia Spółki zaoferowała TELE-FONIKA KFK S.A. 14 grudnia 2001 roku Urząd Antymonopolowy wyraził zgodę na zakup a 7 stycznia 2002 roku TELE-FONIKA KFK S.A. wykupiła od ELEKTRIMU S.A. 70,49% akcji w spółce ELEKTRIM Kable S.A. i ogłosiła zamiar wycofania zakupionej Firmy z Giełdy Papierów Wartościowych. Ostatecznie, akcje ELEKTRIMU Kable S.A. zostały wycofane z Giełdy Papierów Wartościowych 19 lutego 2003 roku. 9 czerwca 2003 roku, po połączeniu firm powstał jeden podmiot gospodarczy pod nazwą TELE-FONIKA Kable S.A.

4.2

nkt cables S.A. Poland poprzednio Śląska Fabryka Kabli

*(Fabryka Kabli Zahm–Stach i S–ka;
Fabryka Kabli Clement Zahm Sp. z o.o. Dzierżycze;
Śląskie Zakłady Wytwórcze Materiałów
Elektrotechnicznych – K5;
Śląska Fabryka Kabli Przedsiębiorstwo Państwowe;
Śląska Fabryka Kabli Spółka Akcyjna
w Czechowicach–Dzierżycach;
nkt cables S.A.)*

Inicjatorem budowy kablowni w Dzierżycach była firma „Zahm” z Morawskiej Ostrawy, producent wyrobów kablowych. W 1927 roku zawiązana została spółka nosząca nazwę Fabryka Kabli Zahm i Stach Sp.z o.o. Współwłaścicielami nowej firmy byli: Clement Zahm jr, Hans Preiss, bracia Henryk i Wojciech Stach – obywatele czechosłowaccy, oraz Ignacy Zweig – obywatel polski. Była to więc, jak należy się domyślać, spółka ze zdecydowaną przewagą kapitału czechosłowackiego.

Ryc. 4.2.1 Widok Fabryki w 1936 roku

W celu budowy fabryki, spółka nabyła w Dziedzicach obszar o powierzchni około 14 000 m², na którym wybudowano obiekty produkcyjne, których eksploatację, po zainstalowaniu sprowadzonych z Czechosłowacji, używanych maszyn i urządzeń – rozpoczęto już w grudniu 1928 roku. Zatrudniano wówczas 50 robotników oraz braci Henryka i Wojciecha Stach jako kierowników działu handlowego i technicznego, a także czterech pracowników umysłowych. Nowo powstały zakład zasłynął z produkcji przewodów instalacyjnych, sznurów, przewodów telefonicznych i radiowych jak również przewodów nawojowych.

Po roku 1931, wskutek zmian kapitałowych i współwłaścicieli, nazwę spółki zmieniono na Fabrykę Kabli Clement Zahm Sp. z o.o. Wiadomo – z dociekliwych badań i poszukiwań autora ciekawej monografii „Od spółki do spółki”, Tadeusza Janika – że w 1939 roku współwłaścicielami firmy byli: Jan Preiss Zahm, Elwira Preiss-Zahm, Fryderyk Karol Neumann i Karol Brehms [7].

W skład ówczesnego zarządu wchodził: Karol Brehms – Dyrektor Administracyjny, Fryderyk Neumann – Dyrektor Techniczny oraz Jan Sztwiertnia (prokurent). Prezesem Rady Nadzorczej był Jan Preiss-Zahm.

Na początku 1931 roku kapitał spółki wynosił 250 000 złotych, powierzchnia zajmowana przez fabrykę zwiększyła się do 25 000 m², stale zwiększało się również zatrudnienie: od 100 robotników w 1931 roku, do 120 robotników i 19 pracowników umysłowych w 1936 roku, oraz do 170 robotników i 20 pracowników umysłowych w 1938 roku. Wartość sprzedaży wyrobów osiągnęła w 1938 roku poziom 2 209 000 złotych, a wartość zainwestowanych kapitałów wyniosła 1 742 000 złotych, z tego w grunty – 71 400, budynki – 461 100, maszyny, urządzenia i środki transportu – 1 136 700 oraz w inne nieruchomości – 72 900 złotych.

Produkowane przez fabrykę sznury telefoniczne i radiowe posiadały w kraju opinię najlepszych w kraju! W 1938 roku, na zlecenie władz wojskowych, rozpoczęto w Dziedzicach produkcję kabelka telefonicznego w ilości około 500 km miesięcznie. W tymże roku rozpoczęto również budowę nowego oddziału przewodów i rur izolowanych płaszczowych.

W 1939 roku w czasie działań wojennych fabryka nie uległa zniszczeniu i pracowała niemal bez przerwy. W 1940 roku zatrudniała około 400 pracowników. Po zakończeniu budowy oddziału przewodów i rur, wytwarzała miesięcznie około 3 000 km kabelka telefonicznego polowego i 300 km rur płaszczowych.

W 1945 roku zbliżający się front spowodował, iż niemiecki zarząd wraz z całym personelem kierowniczym opuścił fabrykę. W końcowej fazie walk frontowych spadły na obiekty fabryczne pociski artyleryjskie. Obiekty i wyposażenie technologiczne uległy częściowemu zniszczeniu. Kompletnemu zniszczeniu uległy archiwum zakładowe, kartoteki techniczne i księgi handlowe. Na domiar złego grabieży uległo mienie ruchome. Straty byłyby większe, gdyby nie zdecydowana postawa ocalałej z wojny załogi, która zabezpieczyła przed dalszą

dewastacją pozostałe mienie. Dzięki temu możliwe stało się uruchomienie produkcji już w lutym 1945 roku. Początkowo wytwarzano kabelek połowy dla potrzeb walczącego jeszcze wojska. Podstawową trudnością był nie tylko brak materiałów i surowców, ale i brak technicznej kadry kierowniczej, którą w całości stanowili pracownicy pochodzenia niemieckiego, a ci Dziedzice opuścili wraz z wojskiem niemieckim. Załoga polska zdołała jednak przezwyciężyć wszelkie trudności.

Produkcja wzrastała szybko: już w połowie 1945 roku pierwsze partie rurek izolacyjnych trafiły do odbudowywanej stolicy, jako dar załogi. Liczyła ona w końcu 1945 roku 180 pracowników, a w 1946 roku 320 pracowników; produkcja 1946 roku przekroczyła poziom przedwojenny.

W latach 1945–1946, jako „mienie poniemieckie”, fabryka stanowiła własność Skarbu Państwa, aż do momentu nacjonalizacji przemysłu w naszym kraju. Z dniem 1 stycznia 1949 roku kablowni w Dziedzicach nadano nazwę Śląskich Zakładów Wytwórczych Materiałów Elektrotechnicznych K-5 w Czechowicach. W 1959 roku przyjęto nazwę – Śląska Fabryka Kabli Czechowice-Dziedzice, a na zmianę statusu własnościowego władze fabryki musiały czekać aż do 1991 roku, gdy przejął ją jednoosobowo Skarb Państwa i następnie przekształcił w spółkę akcyjną. W ten sposób – po blisko półwiecznej przerwie – Śląska Fabryka Kabli w Czechowicach-Dziedzicach powróciła do pierwotnego statusu „firmy prywatnej”.

Z końcem lat czterdziestych, fabryka została przez państwowe władze gospodarcze wytypowana do rozwoju jako zakład specjalizujący się w produkcji przewodów emaliowanych. W rezultacie w roku 1948 wybudowano dużą ciągarnię miedzi oraz halę emaliarni, które rozbudowane zostały w latach 1952–1956. W halach tych zainstalowano maszyny i urządzenia przeważnie importowane z NRD, Węgier i RFN oraz częściowo produkcji krajowej. Do emaliarni przeniesiono maszyny emalierskie z kablowni ożarowskiej oraz ze zlikwidowanej w 1948 roku fabryki przewodów emaliowanych „Proton” w Będzinie. Przez wiele lat emaliarnia ta była największym producentem przewodów emaliowanych – do czasu uruchomienia w końcu lat pięćdziesiątych nowej fabryki w Szczecinie-Załomiu.

Śląska Fabryka Kabli była traktowana jako zakład „galanterii kablowej”, to jest szerokiego asortymentu cienkich i precyzyjnie wykonanych przewodów. W tym kierunku zmierzały też dalsze inwestycje do których należały: rozbudowa produkcji sznurów telefonicznych, w tym uruchomienie w 1962 roku produkcji sznurów telefonicznych rozciągalnych w powłoce polwinitowej, uruchomienie w 1960 roku eksperymentalnej produkcji cienkich drutów oporowych z półfabrykatów, dostarczanych przez Hutę „Baildon”, w roku 1963 drutów konstantanowych, a w następnym drutów konstantanowych emaliowanych.

W 1963 roku uruchomiono ponadto produkcję przewodów miedzianych emaliowanych prostokątnych. Uruchomiona została również produkcja prze-

wodów górniczych w izolacji i powłoce z gumy niepalnej, przewodów do górniczych lamp naświetlnych oraz przewodów do żelazek w izolacji gumowej i oplocie włóknistym. Równolegle z produkcyjnymi realizowane były podstawowe inwestycje socjalno-bytowe oraz ogólnozakładowe: stołówka, świetlica, pomieszczenia biurowe, dom mieszkalny, kotłownia, nowe budynki działu Głównego Mechanika i portierni.

Rozwój Śląskiej Fabryki Kabli w latach 1947–1970 ilustrują następujące liczby, w porównaniu ze stanem przedwojennym (tab. 4.2.1):

TABELA 4.2.1 Rozwój Śląskiej Fabryki Kabli w latach 1947–1970

	1938	1947	1949	1955	1960	1965	1970
Wielkość produkcji w tonach	–	2003	2538	2770	4790	5525	7700
Liczba pracowników ogółem	190	263	387	1207	1170	1039	1075
Wydajność w tonach/ pracownika	–	7,58	6,52	2,37	4,08	5,33	7,15

W 1973 roku Śląska Fabryka Kabli utraciła osobowość prawną, podobnie zresztą jak pozostałe kablownie. Weszła wówczas w skład sztucznie utworzonych kombinatów: najpierw Kombinatu Kabli i Przewodów Polkabel w Krakowie, a następnie Kombinatu EMA-KOMEL w Katowicach. Ten stan trwał aż do 1981 roku. Ciągłe reorganizacje władz naczelnych i centralnych nie tylko kosztowały, ale niekorzystnie wpływały także na ciągłość rozwojową kablowni, nawet przy najlepszym ich zarządzaniu bezpośrednim. Negatywne skutki centralnego zarządzania i systemu nakazowo-rozdziałczego były oczywiste i widoczne.

Rozwój Śląskiej Fabryki Kabli, jako przedsiębiorstwa państwowego do 1991 roku i firmy prywatnej już po 1991 roku przedstawiono w zakresie podstawowych wielkości i wskaźników ekonomicznych zestawionych w tabeli 4.2.2.

TABELA 4.2.2 Rozwój Śląskiej Fabryki Kabli w latach 1973–1993

(w mln PLZ*) – ceny bieżące)	1973	1978	1983	1988	1993
Sprzedaż wyrobów netto	1 034	1 521	2 107	13 792	545 609
Zatrudnienie ogółem osób	1 004	912	654	560	530
– robotnicy bezpośrednio-produkcyjni	500	400	290	267	236
– pracownicy zaplecza technicznego	150	140	90	81	70
Eksport kabli i przewodów	240	242	145	1500	140134

*) PLZ – polski złoty – zastąpiony od 1 stycznia 1995 r. przez PLN – nowy polski złoty.

1 PLN = 10 000 PLZ.

Dla porównania: wartość sprzedaży w 1970 roku wyniosła 676 mln PLZ przy zatrudnieniu ogółem 985 pracowników, w tym 814 robotników oraz 171 personelu administracyjno-technicznego.

TABELA 4.2.3 Produkcja towarowa wyrobów kablowych w latach 1986–1989:

	1986	1987	1988	1989
– przewody gołe – ton	842	1480	474	1 141
– przewody nawojowe – ton	6 743	6 754	7 181	6 874
– przewody elektroenergetyczne do układania na stałe – km	76 749	76 383	81 330	89 532
– przewody elektroenergetyczne do odbiorników ruchomych – km	18 634	18 904	20 533	19 198
– przewody słaboprądowe – km	42 820	40 223	36 890	28 517

Natomiast w całym okresie 1973–1993, w podziale na dwie grupy wyrobów, to jest przewodów nieizolowanych i izolowanych produkcja kształtowała się następująco (tab. 4.2.4):

TABELA 4.2.4 Produkcja przewodów nieizolowanych i izolowanych w latach 1973–1993

	1973	1978	1983	1988	1993
– przewody gołe i nawojowe – ton	8 117	9 552	7 200	8 488	6 169
– przewody izolowane – km	143 196	170 960	123 171	138 753	85 362

Na produkcję tę zużyto następujące ilości podstawowych surowców i materiałów, podane w tabeli 4.2.5.

Tabela 4.2.5 Ogólne zużycie materiałów i surowców

(w tonach)	1973	1978	1983	1988	1993
– miedź	10 310	9 009	8 784	10 738	8 337
– polwinity	828	2 263	1 389	1 692	1 690
– polietylen	62	89	72	58	158
– kauczuki	293	277	50	76	19
– lakiery elektroizolacyjne	732	792	589	719	342

Na import materiałów do produkcji wydatkowane zostały następujące kwoty, podane w tabeli 4.2.6:

Tabela 4.2.6 Koszt importu materiałów i surowców

	mln PLZ	tys.USD
Rok 1983	53,5	423,8
Rok 1988	5 291,5	557,0
Rok 1993	21 560,0	1 010,1

Od 1969 do 1993 roku, w poszczególnych okresach pięcioletnich nakłady na inwestycje oraz na prace badawczo-rozwojowe wyniosły (tab. 4.2.7):

TABELA 4.2.7 Nakłady na inwestycje oraz na prace badawczo-rozwojowe

(w mln PLN - ceny bieżące)	1969-73	1974-78	1979-83	1984-88	1989-93
Nakłady ogółem	267	204	124	1 006	67 955
W tym na rozwój produkcji kabli i przewodów	214	160	99	805	54 363
– na zakup maszyn i urządzeń	201	153	93	754	50 966
Wydatki na prace badawczo-rozwojowe (B+R)	13	10	6	50	3 397

W stosunku do wartości produkcji uzyskiwanej w tych pięcioletnich okresach, nakłady inwestycyjne stanowiły (tab. 4.2.8):

Tabela 4.2.8 Nakłady inwestycyjne w stosunku do wartości produkcji

	1969-73	1974-78	1979-83	1984-88	1989-93
Wartości produkcji – mln PLN	3 969	6 582	8 633	28 653	1 689 062
Nakłady inwestycyjne	6,7%	3,1%	1,4%	3,5%	4,0%

W piętnastolecie 1974–1988 inwestycje kształtowały się zatem znacznie poniżej potrzeb reprodukcji prostej, co doprowadziło w rezultacie do dekapitalizacji wyposażenia technologicznego fabryki: w 1988 roku stopień umorzenia maszyn i urządzeń sięgnął niepokojącego poziomu 83,3%.

Poważniejsze inwestycje zostały zrealizowane w latach 1968–1973, gdy rozbudowano zakład i dokonano gruntownej wymiany parku maszynowego. Wówczas inwestycje sięgały 6,7% wartości produkcji, a więc tyle ile wydają na rozwój potencjału produkcyjnego firmy zagraniczne (zachodnie) przemysłu kablowego. Na ponowny boom inwestycyjny Śląska Fabryka Kabli czekać musiała blisko dwadzieścia lat. W 1990 roku nakłady na rozwój znów osiągnęły – konieczny po latach regresu – poziom 12,5% wartości produkcji. Sprywatyzowanie fabryki i pozyskanie na jej rozwój kapitałów zagranicznych pozwoliło ponownie odzyskać Śląskiej Fabryce Kabli S.A. właściwą dynamikę działalności inwestycyjnej. W business planie przewidziano wydatki inwestycyjne w kwocie 17 mln USD z przeznaczeniem na modernizację parku maszynowego wydziału drutów gołych i emaliowanych (wg umowy podpisanej z duńskimi inwestorami strategicznymi).

Ponadto, mimo tak ograniczonych możliwości finansowych Śląska Fabryka Kabli zdołała w upływającym okresie wybudować: budynek magazynowo-warsztatowy, biurowiec, budynek ekspedycji, stołówkę oraz zmodernizować kotłownię.

Zrealizowała także szereg zamierzeń z zakresu postępu technicznego. Ważniejsze z tej dziedziny osiągnięcia to:

- przewody nawojowe klasy 180°C i 200°C,
- przewody nawojowe klasy 180°C odporne na freon,
- przewody nawojowe termosiekalne do cewek odchylających TV,
- przewody do anten satelitarnych i telewizji kablowej,
- przewody teletechniczne wstążkowe,
- przewody wysokonapięciowe do TV,
- żarzenie drutu w linii ciągarniczej,
- cynowanie galwaniczne,
- wdrożenie do produkcji ciągarek wielodrutowych,
- zastosowanie w linii emalierskiej przystawnych ciągarek,
- wdrożenie do produkcji ciągadeł typu „Compax”,
- wdrożenie unikatowej metody „Swingtherm” pozwalającej na dopalanie gazów odlotowych z emalierek, co w konsekwencji skutkowało zdecydowanie mniejszą emisją do otoczenia szkodliwych związków chemicznych (krezol, ksylen).

Historycznego początku, kiedy zaczęto wyraźnie mówić o sposobach, stylach i elementach zarządzania należy szukać w latach 1991–19993. W ówczesnej Śląskiej Fabryce Kabli S.A. podjęto decyzję o rozpoczęciu prac mających na celu zbudowanie i certyfikację systemu zarządzania jakością wg obowiązującej wtedy normy PN-ISO 9002. W roku 1993 uzyskano certyfikaty od DQS nr 2025-01 oraz CBJW (PCBC) nr 2/1/93 (pierwszy w Polsce certyfikat wydany przez PCBC).

Na początku lat dziewięćdziesiątych Śląska Fabryka Kabli wytwarzała pięć rodzajów wyrobów kablowych: przewody gołe, przewody nawojowe, przewody elektroenergetyczne do układania na stałe, przewody elektroenergetyczne do odbiorników ruchomych i przenośnych, oraz przewody słabo-prądowe – o różnych parametrach technicznych, dostosowywane do szczegółowych wymagań odbiorców. Nowe asortymenty są wprowadzane do produkcji w momencie zgłoszenia przez klienta zapotrzebowania na produkt określonego typu.

W ostatnim okresie były to:

- przewody ekologiczne na bazie polwinitów bezołowiowych w grupie przewodów do układania na stałe, znajdujące zastosowanie w budownictwie. Przewody te w piątej edycji konkursu na najlepsze polskie produkty w roku 1995 zostały wyróżnione Polskim Godłem Promocyjnym „TERAZ POLSKA”. Jest to jak

Ryc. 4.2.2 Instalacja „Swingtherm” do dopalania gazów odlotowych z emalierni

dotychczas jedyne wyróżnienie Polskim Godłem Promocyjnym TERAZ POLSKA w polskim Przemysle Kablowym,

– nowe przewody słaboprądowe współosiowe, mające zastosowanie w systemie CB radio oraz ekranowane dla telewizji kablowej i satelitarnej; wzbogacono też ofertę przewodów mikrofonowych.

W roku 1990 została ze Śląskiej Fabryki Kabli wyodrębniona Spółka CET, która przejęła produkcję przewodów słaboprądowych w tym przewodów antenowych do odbiorników telewizyjnych i telewizji satelitarnej. Prezesem spółki został Emil Dziech a po Jego przedwczesnej śmierci w 1993 roku Andrzej Szwaicowski. W roku 2000 Spółka CET została sprzedana.

Na początku lat dziewięćdziesiątych Śląska Fabryka Kabli zaczęła dynamicznie rozwijać eksport wyrobów. Jego udział w sprzedaży wzrósł w tym czasie z 6,2% w roku 1990 do 32,7% w roku 1992 oraz 27,9% w roku 1993. Eksport realizowany był na rynki wielu krajów: Niemiec, Czech, Słowacji, Ukrainy, Francji, Norwegii, Szwecji, Litwy, Łotwy, Białorusi, Węgier, Rumunii, Danii i Wielkiej Brytanii.

Największymi zagranicznymi odbiorcami produktów Śląskiej Fabryki Kabli były w ostatnich latach Niemcy i Czechy. Przedmiotem eksportu były przede wszystkim druty gołe, przewody emaliowane oraz w mniejszym zakresie przewody izolowane (tab. 4.2.9).

Ryc.4.2.3 Wyróżnienie Polskim Godłem Promocyjnym TERAZ POLSKA – 1993 r. (pierwszy z prawej Tadeusz Polok)

TABELA 4.2.9 Struktura eksportu

	1990	1991	1992	1993
Drut goły	27%	64%	63%	43%
Drut emaliowany	68%	29%	35%	54%
Przewody izolowane	5%	7%	2%	4%

Śląska Fabryka Kabli otworzyła w Czechach własny skład konsygnacyjny. Podobny skład był wykorzystywany przy sprzedaży wyrobów w Austrii.

W okresie gospodarki planowej, a więc przed sprywatyzowaniem przedsiębiorstwa w 1991 roku, funkcje dyrektorów Śląskiej Fabryki Kabli kolejno pełnili:

Bronisław Czuma	(1945–1948)
Henryk Bajger	(1948–1949)
Józef Polak	(1949–1950)
Bronisław Orkisz	(1950–1953)
Józef Wajda	(1953–1954)
Józef Waliłko	(1954–1968)
Jan Popiołek	(1968–1980)
Tadeusz Polok	(1981–1991)
Po prywatyzacji:	
Tadeusz Polok	(1991–2002)
Jiří Rivola	(2002–2003)
Maciej Zajac	(2003–nadal)

Dyrektor Tadeusz Polok był głównym inicjatorem sprywatyzowania Śląskiej Fabryki Kabli. Scenariusz wydarzeń w nowych warunkach ustrojowych był następujący:

- przekształcenie z dniem 27 września 1990 roku Śląskiej Fabryki Kabli w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa, reprezentowanego przez Ministra Przekształceń Własnościowych,
- wprowadzenie akcji Śląskiej Fabryki Kabli S.A. do obrotu publicznego w ramach tzw. „pierwszej piątki” prywatyzowanych ścieżką kapitałową w Polsce przedsiębiorstw państwowych.

Ryc. 4.2.4 16.04.1991 – Pierwsze notowanie na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych (z dyplomem Tadeusz Polok)

Pierwsze notowanie na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych dnia 16 kwietnia 1991 roku akcji „EXBUDU”, „PRÓCHNIKA”, „KABLI”, TONSILU” i „KROSNA”

Śląska Fabryka Kabli Spółka Akcyjna zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Katowicach pod numerem RH 183 posiadała kapitał akcyjny w wysokości 1 miliona akcji o wartości nominalnej 50 000 zł. Zarząd Spółki składał się z trzech osób: Prezesa i dwóch Wiceprezesów. Kadencja Zarządu Spółki trwała trzy lata.

Członkami pierwszego Zarządu Spółki zostali:

- Tadeusz Polok – Prezes Zarządu – magister inżynier metalurg, w latach 1971–1981 zatrudniony w Walcowni Metali „Dziedzice” jako specjalista technolog, mistrz zmianowy, kierownik wydziału prasowni–ciągarni i kierownik zakładu przetwórstwa miedzi. Od 1981 roku dyrektor naczelny Śląskiej Fabryki Kabli, w latach 1987–1988 przewodniczący Rady Zrzeszenia Przedsiębiorstw Przemysłu Kablowego, od 1991 roku objął funkcję Prezesa Zarządu Spółki,
- Marian Foltyn – Wiceprezes Zarządu – magister ekonomii, przez 15 lat na kierowniczych stanowiskach w przemyśle metali nieżelaznych, m.in. w Zakładzie Badań Ekonomicznych Przemysłu Metali Nieżelaznych (1961–1981), Hucie „Będzin” i Walcowni Metali „Dziedzice”, od 1982 roku na stanowisku zastępcy dyrektora d/s ekonomicznych w Śląskiej Fabryce Kabli i od 1990 roku Wiceprezes Zarządu Spółki,
- Roman Razowski – inżynier chemik, absolwent podyplomowych studiów prawnych w zakresie prawa wynalazczego i patentowego, autor kilkunastu opatentowanych wynalazków, posiadający tytuł specjalisty II stopnia za osiągnięcia techniczne, w latach 1957–1960 pedagog w Technikum Hutniczym, w Śląskiej Fabryce Kabli zatrudniony od 1960 roku na stanowisku kierownika sekcji technologii, następnie Głównego Technologa (1962–1981), od początku 1982 roku – dyrektora techniczno-produkcyjnego, w 1990 roku wybrany Wiceprezesem Zarządu Spółki.

Członkami pierwszej Rady Nadzorczej Spółki zostali wybrani:

- Emil Dziech – magister inżynier chemik, absolwent Politechniki Śląskiej od roku 1969 zatrudniony w Śląskiej Fabryce Kabli na stanowisku specjalisty technologa, później kierownika wydziału Emalierni a od 1.11.1990 na stanowisku Prezesa spółki CET,
- Franciszek Kępys – magister ekonomii, dyplomowany biegły księgowy, rzeczoznawca i ekspert Stowarzyszenia Księgowych w Polsce,
- Wiktor Kubiak – magister filozofii uniwersytetu w Lundzie, właściciel firm prowadzących działalność przedstawicielską i produkcyjną w Polsce,
- Józef Machalica – magister prawa, absolwent Uniwersytetu Śląskiego, kierownik biura notarialnego, przewodniczący RM w Czechowicach-Dziedzicach,
- Stanisław Nowicki – magister ekonomii, absolwent Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu, wiceprezes Banku Śląskiego,

- Kristof Zorde – absolwent Uniwersytetu w Kopenhadze, wicedyrektor w Sanki Annae Bank w Kopenhadze, specjalista w dziedzinie inwestycji finansowych,
- Teofil Janusz – wykształcenie średnie techniczne, kierownik wydziału techniczno – remontowego,
- Tadeusz Paszek – wykształcenie średnie techniczne, specjalista do spraw inwestycji,
- Stefan Iskrzycki – wykształcenie zawodowe, magazynier.

Z dniem 20 listopada 1993 roku, w drodze oferty adresowanej, duńska firma nkt cables A/S objęła 25% i duński fundusz inwestycyjny IO Fund objął 25% ogólnej liczby akcji.

Zarząd Spółki nie zmienił się.

Nowa Rada Nadzorcza składała się z następujących członków:

Prezes Steen Thyboe Christensen – obywatel duński, od wielu lat zajmujący kierownicze stanowiska w zarządach różnych spółek grupy nkt, między innymi jako prezes spółki nkt Engineering i spółki Puritek, a ostatnio wiceprezes zarządu nkt cables.

Wiceprezes Flemming Henze Tomdrup – obywatel duński, poprzednio zatrudniony na stanowiskach kierowniczych w nkt Metals oraz jako dyrektor w spółkach kontrolowanych przez NKT HOLDING, a ostatnio dyrektor nkt Metalgaarden A/S oraz członek rad nadzorczych spółek nkt w Szwecji, Finlandii i Portugalii.

Ponadto w skład Rady Nadzorczej weszli: sekretarz – Jan Herok, Zastępca Kierownika Wydziału Drutów Gołych i Emaliowanych w Śląskiej Fabryce Kabli S.A. oraz członkowie – Jens Bayer, obywatel duński, zatrudniony w „Funduszu Inwestycyjnym dla Europy Środkowej i Wschodniej” jako kierownik sekcji odpowiedzialnej za Polskę, Henryk Beberok, dyrektor „Telekomunikacji Polskiej” S.A. Oddział w Katowicach, Wojciech Kuczyński, obywatel duński, dyrektor generalny firmy nkt Polska i Bogdan Orłowski, dyrektor firmy Holtax.

Kapitał akcyjny Spółki był podwyższany dwukrotnie: z pierwotnej kwoty 50 000 000 PLN do kwoty 150 000 000 PLN.

Na wniosek Śląskiej Fabryki Kabli S.A. Minister Finansów zarządził 30.03.1994 roku zaniechanie poboru należnego od Spółki podatku dochodowego do wysokości wkładów podmiotów zagranicznych do kapitału Spółki o równowartości 5 317 294 ECU (wg tabeli kursów 22/93) pod warunkiem zapewnienia przez Spółkę w okresie trzech lat eksportu w rozmiarze nie niższym niż 20% ogólnych przychodów w każdym roku tego okresu.

Dopływ kapitału obcego poprzez II emisję akcji umożliwił Śląskiej Fabryce Kabli S.A. realizację szerokiego programu inwestycyjnego oraz otwierał nowe możliwości rozwoju eksportu wyrobów oraz wzmocnienie prorynkowej orientacji Spółki przez wprowadzenie nowych produktów, zwiększenie skali działania biura marketingu i podniesienie efektywności produkcji.

Inwestorzy strategiczni, którzy objęli akcje wtórnej emisji, zaakceptowali program rozwoju fabryki i zobowiązali się m.in. do jego wsparcia poprzez:

1. Udzielenie poparcia dla dokonywanych przez Spółkę w ciągu kolejnych pięciu lat (1994–1998) inwestycji do wysokości 17,0 mln USD
2. Zaoferowanie przez nowych wspólników pomocy technicznej (projektowanie, obsługa inżynierska, dostawy techniczne) dla podwyższenia wydajności i jakości obecnej produkcji i zwiększenia efektywności małych inwestycji, przykładowo:
 - zwiększenie szybkości pracy linii produkcyjnych dzięki instalacji nowych maszyn, modernizacja już istniejących oraz zastosowaniu komputerów w systemach kontrolnych,
 - obniżenie zużycia materiałów przez optymalizację przekrojów dzięki wyższej jakości systemów pomiarowych,
 - zredukowanie odpadów technologicznych dzięki zastosowaniu zaawansowanych systemów jakości,
 - zwiększenie elastyczności dostaw wyrobów: koła ciąagowe, szpule, pudła, bębny,
 - pomoc we wprowadzeniu do produkcji nowych wyrobów
3. Pomoc w doskonaleniu systemów informacyjnych dla celów marketingu, produkcji, gospodarki magazynowej, administracji i zarządzania;
4. Pomoc w rozwoju i udostępnienie własnej sieci dystrybucji przez nowych wspólników:
 - nkt posiada oddziały w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Szwecji i Norwegii,
 - Grupa nkt jest reprezentowana w ponad 30 krajach,
 - Grupa nkt obejmuje ponadto spółki wytwarzające materiały instalacyjne (z obrotami 120 mln USD) i oddział produkcyjny (opakowania do przewodów) we Francji,
5. Mianowanie Śląskiej Fabryki Kabli S.A. dystrybutorem produktów nkt cables A/S na terenie Polski, co dla Spółki było korzystne ze względu na:
 - możliwość rozszerzenia oferty sprzedaży przewodów instalacyjnych poza przekroje tych przewodów wytwarzanych w fabryce,
 - możliwość dystrybuowania kabli telefonicznych oraz elektroenergetycznych wytwarzanych przez nkt.

W latach 1994–1997 Śląska Fabryka Kabli SA uzyskała następujące wyniki, zestawione w tabeli 4.2.10.

TABELA 4.2.10 Wyniki finansowe w latach 1994–1997

(w mln PLN)	1994	1995	1996	1997
Przychody ze sprzedaży	71,5	122,0	139,2	151,1
Zysk brutto	4,8	6,4	1,6	2,0
Zysk netto	3,8	6,3	1,6	2,1

W strukturze asortymentowej produkowanych przez Spółkę wyrobów kablowych największy udział miały:

- przewody nawojowe – około 60%,
- przewody elektroenergetyczne do układania na stałe około 16%,
- przewody elektroenergetyczne do odbiorników ruchomych i przenośnych około 14%.

Rynek krajowy stanowił ponad 60% sprzedaży, około 40% wyrobów stanowił eksport. Głównymi rynkami zbytu były: Niemcy, Czechy, Słowacja, Ukraina i Litwa. Eksport i import zaopatrzeniowy realizowany był przez własne Biuro Handlu Zagranicznego.

Na początku 1998 roku największymi akcjonariuszami spółki byli: nkt cables A/S – 62,08%, oraz PZU SA, które wraz z PZU Życie posiadało wówczas 5,18% akcji. W obrocie giełdowym znajdowały się wszystkie wyemitowane akcje – 2 000 000.

Trzecia z kolei emisja akcji pozwoliła zwiększyć nkt cables A/S swój kapitał w Spółce do 75,52%.

Z końcem 1997 roku wspólnie z nkt cables A/S podjęto strategiczną decyzję o przystąpieniu do działalności inwestycyjnej na terenie Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Powołano nowy podmiot gospodarczy o nazwie Nowe Śląskie Kable Sp. z o.o. (NŚK) w całości należący do ŚFK S.A. Powstały na tzw. Polu Warszawickim obiekt został wybudowany i przekazany do zagospodarowania 31.05.1999 r. a pierwsza sprzedaż wyrobów z nowego zakładu nastąpiła 1.10.1999 r. NŚK jest obecnie najnowocześniejszym zakładem produkcyjnym w grupie nkt specjalizującym się w produkcji i sprzedaży przewodów instalacyjnych.

Ryct. 4.2.5 Widok nkt cables Warszowie z 2000 roku

W wyniku podpisania w 1998 roku umowy na zakup akcji z Zakładem Tworzyw Sztucznych KRYWAŁD-ERG S.A. ŚFK S.A. stała się właścicielem kolejnej firmy – Polinex Sp. z o.o. Zajmuje się ona produkcją zaawansowanych technologicznie polwinitów kablowych i komponentów dla obu zakładów w Czechowicach i Warszawicach. Do końca marca 2005 roku działała jako odrębny podmiot, a od 31 marca b.r. została połączona w drodze przejęcia jej udziałów przez nkt cables Warszowie Sp. z o.o.

Podział produkcji na wydział przewodów w polwinicie (PVC) i wydział przewodów emaliowanych stał się w 2001 roku podstawą do wydzielenia (tej drugiej) nowej firmy (spółki – córki) pod nazwą Śląska SH Sp. z o.o. Spółka rozpoczęła działalność w zakresie produkcji i sprzedaży przewodów emaliowanych i gołych. W oparciu o dobre wyniki spółki podjęto decyzję o poszukiwaniu strategicznego kooperanta czy też aliansu dla tego biznesu, co niewątpliwie było koniecznością w dobie globalizacji gospodarki. W wyniku prowadzonych rozmów 1 grudnia 2004 roku nkt cables S.A. zawarła z Elektrokoppar Svenska AB umowę sprzedaży udziałów w tej spółce, którą sfinalizowano 1 kwietnia 2005 r.

Najbardziej zasłużeni w rozwoju zakładu w dziedzinie techniki i technologii to:

Bogusław Ferens – dyrektor techniczny w latach 1946–62. W jego czasach fabryka przekształciła się w duży zakład produkcyjny. Uruchomiona została produkcja przewodów nawojowych emaliowanych, drutów miedzianych srebrzonych oraz przewodów w izolacji termoplastycznej.

Józef Kłaptocz – dyrektor techniczny w latach 1962–81. W jego czasach dokonano całkowitej modernizacji ciągarni i emalierni co pozwoliło na ponad trzykrotny wzrost produkcji przewodów nawojowych przy zmniejszeniu o połowę zatrudnienia na tych wydziałach.

Roman Razowski – dyrektor techniczny w latach 1982–97 i Prezes Nowych Śląskich Kabli w Warszowicach w latach 1998–2001. W jego czasach nastąpiła kolejna rewolucja techniczna, wymiana parku maszynowego ciągarni, emalierni i częściowo wydziału przewodów. Wybudowana została również nowa fabryka w Warszowicach.

Nie można w tym miejscu nie wspomnieć również o innych pracownikach szczególnie zasłużonych w rozwoju zakładu takich jak: Bronisław Czuma, Józef Walińko, Jan Popiołek, Tadeusz Polok – dyrektorzy naczelni, Leon Guzdek – główny technolog, w latach pięćdziesiątych uruchamiając produkcję w Fabryce Przewodów Nawojowych w Legnicy, gdzie przez 10 lat był dyrektorem technicznym, Henryk Janikowski, Wiesław Morończyk, Jan Herok – kierownicy ciągarni, Franciszek Papla, Emil Dziech, Stanisław Czyż – kierownicy emalierni, Jan Pala, Mieczysław Waśka, Józef Węgrzyn – kierownicy wydziału przewodów. Eugeniusz Maroszek, Roman Milerski, Romuald Habarta, Jan Paszek – kierownicy Służb Utrzymania Ruchu i Narzędziowni, Władysław Głębek – twórca Zakładowego Systemu Zapewnienia Jakości.

Przy Fabryce działały również organizacje społeczne takie jak:

- Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej założona jeszcze przed wojną, działająca do dnia dzisiejszego. Na przestrzeni całego okresu Jednostka OSP w zakresie wyszkolenia należała do najlepszych na szczeblu miasta, rejonu i branży. Za osiągnięcia te zdobyła szereg pochwał, nagród i dyplomów uznania. Najbardziej zasłużeni w działalności Zakładowej Jednostki OSP to Stanisław Raszka, Franciszek Waloszczyk, Szczepan Machalica, Edward Szylder, Franciszek Bartoszek, Franciszek Drobik i Franciszek Strządała.

- Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich założone w roku 1960, mające na celu szeroką popularyzację osiągnięć technicznych i upowszechnianie wynalazczości. Założycielem i pierwszym Przewodniczącym SIMP był Roman Razowski a po roku 1982 Aleksander Sokołowski.
- Klub Techniki i Racjonalizacji, który skupiał w swoich szeregach wszystkich racjonalizatorów i służył pomocą techniczną przy rozwiązywaniu pomysłów. Przewodniczącym KTiR był Romuald Habarta a doradcą technicznym Aleksander Sokołowski.

Nastąpił gwałtowny rozwój ruchu racjonalizatorskiego. Trudno wymienić wszystkich racjonalizatorów, którzy swoimi pomysłami wnieśli duży wkład w rozwój zakładu, najwybitniejsi z nich to: Emil Dziech, Romuald Habarta, Czesław Maśka, Antoni Paczyński, Roman Razowski, Mieczysław Waśka, Leon Guздеk, Antoni Kuchajda i Aleksander Sokołowski. Członkowie koła zakładowego SIMP za swoje pomysły i wynalazki wyróżniani byli nie tylko w skali fabryki a przykładem jest Roman Razowski, który w roku 1975 został uznany za najlepszego wynalazcę roku w rywalizacji ogólnopolskiej na szczęblu ministerstwa.

- NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” działające od 1991r. Przewodniczącą Zarządu jest Aldona Dyrda.
- NSZZ „METALOWCY” działające od 1991r. Przewodniczącym Zarządu jest Mirosław Hałas.

Obecnie nkt cables S.A. należy do międzynarodowej grupy kablowej nkt cables Group, będącej własnością NKT HOLDING A/S z siedzibą w Kolonii. Grupa powstała w wyniku fuzji kolejnych firm z pięciu krajów europejskich oraz z Dalekiego Wschodu. Były to: Felten&Guillaume z Niemiec, Śląska Fabryka Kabli S.A. z Polski, Kablo Kladno a.s. z Republiki Czeskiej, Pengg, Mayer & Drösler GmbH z Austrii oraz nkt cables z Danii.

15 września 2006 roku grupa nkt cables powiększyła się o kolejnego producenta kabli i przewodów, nabywając udziały w czeskiej spółce Kablo Elektro, wiodącym producencie kabli i przewodów na rynku czeskim, w skład której wchodzi spółki: KABLO ELEKTRO a.s., Vrchlabi oraz KABLO ELEKTRO Velké Mezirící s. r.o.

Zarząd grupy nkt cables odpowiedzialny za koordynację działalności firm wchodzących w skład całej grupy jak również za decyzję o charakterze strategicznym ulokowany jest w Niemczech w Kolonii, w jego skład wchodzi następujące osoby:

Dion Metzemaekers – Prezes Zarządu (Holandia)

Arend F. Knoll – Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialny za obszary finansów i informatyki (Holandia)

Asger Brunn Christensen – Członek Zarządu, odpowiedzialny za obszary produkcji i logistyki (Dania)

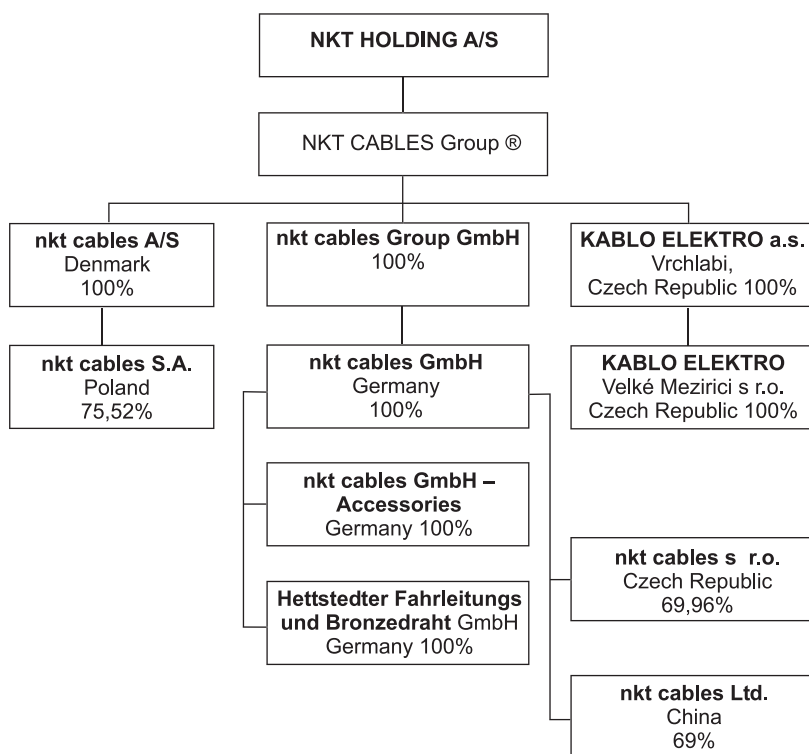
Detlew Weimann – Członek Zarządu, odpowiedzialny za koordynację rynku energetycznego (Niemcy)

Peter Havlan – Członek Zarządu, odpowiedzialny za koordynację rynku hurtowego (Czechy)

Gisbert Zimmer – odpowiedzialny za obszar kontrolingu (Niemcy)

Peter Wennewold – odpowiedzialny za rozwój biznesu i marketingu (Dania)

Dzięki fuzji Grupa nkt cables stała się rynkowo zorientowaną, zaawansowaną technologicznie firmą kablową, a tym samym jednym z czołowych producentów kabli w Europie. Wspólne doświadczenia dają firmie przewagę, w zakresie innowacyjności w produkcji kabli wysokiego napięcia oraz lokują ją pośród najbardziej zaawansowanych producentów.

Ponadto grupa nkt cables rozwija, produkuje i sprzedaje następujące grupy asortymentowe:

- kable niskiego napięcia PVC, XLPE
- kable średniego napięcia XLPE
- kable wysokiego napięcia HV/EHV XLPE (projektowanie, produkcja, logistyka, montaż, pomiary, utrzymanie)
- kable i przewody samonośne niskiego i średniego napięcia (PAS)
- sprzęt kablowy średniego i wysokiego napięcia,

- linie napowietrzne z zintegrowanym włóknem światłowodowym tzw. OPGW oraz OPPC w systemie VALCAP
- przewody instalacyjne i giętkie w PVC,
- przewody ciepłoodporne,
- przewody samochodowe,
- przewody w gumie,
- przewody bezhalogenowe,
- systemy przewodów jezdnych wraz ze specjalnym wykonaniem drutu jezdne- go w postaci stopu CuMg dla super szybkich kolei (420 km/h),
- kable nadprzewodzące kriogeniczne .

W fuzji chodziło nie tylko o to, by zwiększać rozmiary firm, ale by korzystać wspólnie z pozytywnych doświadczeń poszczególnych spółek, do których należą stosunki z klientami, umiejętności techniczne i handlowe, udział w rynku na określonych obszarach czy też wzajemne uzupełnianie się produktów. Dobrze skonstruowana i przygotowana fuzja stała się więc czymś więcej niż tylko prostym zsumowaniem sił poszczególnych spółek. Synergia wynikająca z połączenia firm sprawiła, że nowo powstały podmiot gospodarczy jest znacznie silniejszy od sumy wcześniej niezależnych firm.

Jednakże najważniejszym zyskiem z fuzji jest system produkcji i dystrybucji. Firma dysponuje szeregiem doskonałych zakładów produkcyjnych w Europie. W wyniku fuzji fabryki koncentrują się na rozwoju i produkcji poszczególnych wyrobów koncernu, pełniąc rolę „centrów kompetencji” w odniesieniu do tych produktów, w zakresie których się specjalizują. Każde z centrów kompetencji nkt cables rozbudowuje swoje tradycyjne wartości i koncentruje się na swoich indywidualnych mocnych stronach.

Grupa nkt cables jest reprezentowana również na azjatyckim kontynencie przez zakład znajdujący się w Changzhou, będący 4 obszarem sprzedaży. W Chinach produkowane są kable średniego i niskiego napięcia oraz przewody napowietrzne.

Od 1 września 2002 wszystkie spółki grupy z pięciu europejskich krajów i Chin są firmowane pod jedną wspólną marką nkt cables. Zjednoczone pod jedną, silną marką centra kompetencyjne mogą optymalnie wykorzystać swoje mocne strony. Tożsamość tej marki bazuje na indywidualnych wartościach i tradycjach najlepszych europejskich firm w pięciu różnych krajach. Dla partnerów firmy wszędzie na świecie nkt cables jest pojęciem oznaczającym w najwyższej mierze: jakość, know-how, wydajność i niezawodność.

W strukturze asortymentowej produkowanych obecnie przez nkt cables S.A. przewodów dominującą rolę wiodą dwa asortymenty produkcji: przewody do układania na stałe i przewody do odbiorników ruchomych i przenośnych o izolacji i powłoce polwinitowej. nkt cables S.A. Poland będąc członkiem potężnej grupy, posiada w swojej ofercie handlowej szeroki asortyment wyrobów wytwarzanych w grupie.